

δάκτυλος

δάκτυλος, ο, ουσ. [<αρχ. δάκτυλος], το δάχτυλο (βλ. λ.).

- *θέτω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπο των ήλων*, απαιτώ χειροπιαστές αποδείξεις, προκειμένου να πιστέψω αυτό που μου λέει κάποιος: «μπορεί να είναι αλήθεια αυτά που μου λέτε, αλλά, αν δε θέσω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, δε σας πιστεύω». Αναφορά στον Θωμά, μαθητή του Χριστού, που όταν οι άλλοι μαθητές του ανήγγειλαν την Ανάστασή Του, αυτός τους είπε πως θα τους πίστευε, μόνο αν έβαζε το δάχτυλό του στις πληγές που άφησαν τα καρφιά στο σώμα του Δασκάλου Του.

- *ξένος δάκτυλος*, μυστική ενέργεια κάποιου κράτους εναντίον άλλου κράτους που αποβλέπει σε υποκίνηση για αναταραχή ή εκτροπή από τη νομιμότητα: «ξένος δάκτυλος υποκίνησε τη χούντα των συνταγματαρχών για την επιβολή της δικτατορίας στον τόπο μας και όπως αποδείχτηκε μετέπειτα, αυτός ήταν αμερικάνικος»· βλ. και φρ. *ξένος παράγοντας*, λ. [παράγοντας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας